

Hannele Koivisto

ELÄMÄÄN
SEITIN SISÄLTÄ

ELÄMÄÄN SEITIN SISÄLTÄ

© 2024 Hannele Koivisto

Kirjan taitto ja ulkoasu: Pinja Soto

Kannen suunnittelu ja kuvankäsittely: Pinja Soto

Valokuva: Unelma Harju

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-7021-4

ELÄMÄÄN SEITIN SISÄLTÄ

Hannele Koivisto

SISÄLLYS:

MERVIN VIATON ELÄMÄ.....	7
Savuverho.....	7
Oppikouluun.....	9
Rockia ja haikeaa.....	9
 MERVIN TOINEN ELÄMÄ.....	12
Ristiverinen.....	12
Manuel.....	12
Häät.....	14
Muuttopäätös.....	17
Elämää Kylässä.....	17
Seksi.....	20
Rähinäviinat.....	20
Feministi.....	21
Lenkkikaveri.....	22
Diakoni.....	23
Mervi havahtuu.....	23
Kriisikeskukseen.....	24
Lapsuudenkodin opit.....	25
Viimeinen pisara.....	26
Pois.....	27
 MERVIN KOLMAS ELÄMÄ.....	28
Kampaajalla.....	28
Valaistuminen.....	32
Rakkauspommitus.....	33
Viehko.....	36
Tupasvillat.....	40
I Miss You Like Crazy.....	41
Uusi alkua.....	42

Syyslomalla.....	43
Päivystyksen parantava voima.....	46
Suo.....	48
Kohtauksia Mervin ja Harmaan arjesta.....	50
Kävellen kotiin.....	52
Helvettiin.....	53
Ero.....	54
Eron jälkeen.....	55
Tähtitalvikki ja kärppä.....	57
Veitset (Sanat Ellinooran kappaleesta).....	58
 MERVIN NELJÄS ELÄMÄ.....	 59
Savuverhomuuttaa.....	59
Pitkän ystävyys loppu.....	60
Ristiveriselle 40 vuotta myöhemmin.....	61
Minttu.....	62
Lähdit täältä viikko sitten pois	64
 MERVIN VIIDES ELÄMÄ.....	 71
Katkeruus vai anteeksianto?	71
Kiitos.....	72
Rakkauteni Kaupungin lehtoihin on ikuista.....	72
Viimeisiä juolukoita ja kanervan kukkia.....	73
Syyskuun 21. päivä.....	73
Savuverhon jälkisanat.....	74
 LOPUKSI.....	 76
Lähteet.....	77

*Ne, jotka eivät muista menneisyyttään,
ovat tuomittuja toistamaan sitä.*
(George Santayana)

MERVIN VIATON ELÄMÄ

SAVUVERHO

Olen taidelasimaljakko, pyöreä, savuverho, kotini olohuoneen pöydällä. Hengen minuun henkäisi lasinpuhaltaja Helander Humppilan lasitehtaalla. Perheen äiti on saanut minut syntymäpäivälahjaksi. Olen huomannut, että nuorin tyttö minäitse Mervi ihailee minua. Hän seisoo joskus rauhallisena pöydän ääressä, katselee ja koskettelee kiiltävää pintaani.

Savuverhoni lävitse näen ja kuulen kaiken, mitä talossa tapahtuu.

Tavallisena aamuna perheenäiti lämmittää kaikki uunit. Hän marmattaa perheenisälle:

– Näitä uuneja on hirveän paljon. En ehdi lämmittää ennen töihin lähtöä.

– Älä välitä, talossa on kuitenkin tilaa. Edellinen asunto oli paljon pienempi, vaikka siellä oli keskuslämmitys. Olen ajatellut lasiaivoillani, että äitiä helpottaisi lohduttelua enemmän se, että isä auttaisi puiden kantamisessa ja lämmityksessä.

Seuraan, kun Mervi viettää aamupäivät kotiapulaisen kanssa. Sisko Kirsti on jo koulussa. Isä ja äiti tulevat töistä neljän jälkeen. Kotiapulaiset vaihtuvat jatkuvasti. Eilen Mervi parkaisi äidilleen; että taasko tulee uusi piika? Marjatta on kaikista paras! Se osaa piirtää hyviä hienoja naisia. Uusi piika piirtäisi vain tikku-ukkoja niin kuin isä.

Minun lasisydämeni pakahtuu Mervin puolesta. Olen nähnyt, miten keskittyneenä ja onnellisena hän piirtelee tuiskutukkaisia tyttöjä Marjatan kanssa.

Kaksi viikkoa sitten äiti ja isä olivat Helsingissä neljä yötä ja Fanny-täti hoiti lapsia vanhempien matkan ajan. Kotiin tullessaan isä kantoi harmaata pahvilaatikkoa, jonka kansi oli kiinni mustalla rusetilla. Mervi ryntäsi avaamaan laatikon. Oli varma, että siinä on tuliainen hänelle. Tyttö nosti laatikosta lierihatun:

– Kamala hattu! Musta. Ryppyjä. Tuo keltainen solki on kuitenkin aika kiva. Kenen tämä on?

– Se on isän tohtorinhattu. Isäsi on nyt tohtori, äiti valisti.

– Sitten ei tarvitse enää kutsua kunnanlääkäreitä meille, kun minulla on kuumetta. Fanny-täti sanoi, että kunnanlääkäri on tohtori.

– Isä on erilainen tohtori.

– Kummallista.

Tohtorinhattu aiheutti rytinän taloon. Suursiivous. Minutkin puhdistettiin huolellisesti pullosudilla ja saippualla. Siivouksen jälkeen tuotiin kuorma-autolla taloon valtava määrä tuotteita Seurantalon juhlasalista.

Äiti sanoi Merville:

– Koristele sinä kotia. Huomenna pidetään kahvikutsut kyläläisille isän kunniaksi.

Mervi juoksi ulos. Tuli takaisin ja laittoi kolme keltaista leskenlehteä lasisyliini.

OPPIKOULUUN

Mervi pyrki oppikouluun ja sai pääsykokeissa 57 pistettä. Kotonan hän valehteli pistemääräkseen 72, koska se oli suurempi kuin Kirsti-siskon pistemäärä kolme vuotta aikaisemmin. Vanhemmat eivät saaneet koskaan tietää Mervin oikeaa pistemäärää.

ROCKIA JA HAIKEAA

Mervi karkasi Jorman kanssa The Renegades -yhtyeen rock-konserttiin Messuhalliin. Tyttö jammasi hurmiossa Cadillac-kappaleen tahdissa.

*Well, my baby drove up in a brand new Cadillac
My baby drove up in a brand new Cadillac
She ain't never ever comin' back*

– Missä olit perjantai-iltana? Isä kysyi Merviltä konsertissa käynnin jälkeen joka päivä kahden viikon ajan.

– En kerro, Mervi vastasi toistuvasti.

Äiti oli luovuttanut kyselemisen jo muutaman päivän jälkeen, mutta isä yritti edelleen: – Meidän perheessä on tapana kertoa, missä liikutaan.

– En kerro, Mervi piti päänsä.

Mervin ikuiseen vaikenemiseen asiasta oli kaksi syytä. Ensimmäinen oli se, että faija inhosi rockia; toinen se, että Jorma kävi ammattikoulua eikä lukiota. Akateemisessa perheessä arvostettiin ennen kaikkea kirjatietoa.

Mervistä tuntui, että hän oli syntynyt väärään maailmaan. Hänet yritettiin laittaa muottiin, josta hän ei itse pitänyt.

...

Laiva oli matkalla Travemündestä Helsinkiin. Ravintolan radiosta kuuluu balladi: *Michelle, ma belle...*

Mervi istahti päivälliselle, joka kuului laivalipun hintaan. Hovimestari oli merkinnyt istumapaikat ravintolassa ja Mervi huomasi, että hänellä oli käynyt hyvä tuuri. Viereen tuli komea Vaalea. Päivällinen sujui hienosti. Vaalea pyysi Merviä syönnin jälkeen laivan kannelle. Ihailtiin tummaa vettä ja aallokkoa. Vaalea opiskeli yliopistossa limnologiaa ja asui parin kilometrin päässä Mervin kodista.

Matka kesti kaksi iltaa ja yötä. Mervi olisi viihtynyt laivalla kauemminkin, mutta puhelinnumeroita ei Mervin harmiksi vaihdettu.

Matkan jälkeen Mervi kulki pitkin sitä katuja, jolla komea Vaalea asui ja hyräili tuttua kappaletta elokuvasta Cherbourgin sateenvarjot:

*Tuuli kulkee poskiani viilentää
sumun jälkeen tähdet jälleen välkehtää
kysymykset vastausta vaille jää
missä kuljetkaan, muistan vain sun*

...

Laajoilla lakeuksilla Mervi kitki rehujuurikasta. Vierekkäistä riviä kitki toinen komea Vaalea. Hän oli kylvänyt myös pellot ja tehnyt kasvinsuojeluruiskutukset. Iltaisin toinen Vaalea teki mitä tahtoi. Hän aikoi agronomiksi. Mervi haaveili ison talon emännän paikasta. Rakkaus kesti kauemmin kuin kaksi iltaa ja yötä, kokonaisen kesän. Kotona Mervi kuunteli radiosta haikeana Beatlesia.

*Yesterday love was such an easy game to play.
Now I need a place to hide away
Oh, I believe in yesterday.*

Faktaa ja fiktiota sisältävä *Elämään seinin sisältä* kertoo Mervin kasvutarinan narsistin uhrista aikuisuuteen.

Hannele Koivisto kuvaa henkistä väkivaltaa parisuhteissa huumorillakin höystettynä. Kirjoittaja ei opeta eikä syytä. Hän jättää lukijalle tilaa miettiä, minkälaista on elää narsistisessa parisuhteessa. Mervin tarinasta huokuu se, että itsensä kehittäminen on elinikäinen prosessi.

Ylisukupolvisuutta edustavat kirjassa *Hannele Koiviston* äidin, *Kaarina Koiviston*, aforismit.

9 789528 070214